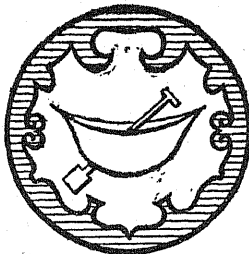

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i administracja
Nowy Rynek 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 9.—
Miesięcznie . „ 3.—

Ogłoszenie : Wiersz (trzy szpalty na
stronie) Mk. 1.— Przedtekstem Mk. 2.50
za wiersz (dwie szpalty na stronie).
Drobne 20 fen. za wyraz.

Cena egzemplarza 1 Marka

№ 2. (13.)

Łódź, wtorek, 13 stycznia 1920 r.

Rok II.

Urząd stanu cywilnego.

(Dokończenie)

Związek małżeński, jako główna podstawa stanu rodzinnego, związanego z ustrojem społecznym, jest źródłem praw cywilnych pierwszorzędnej wagi, gdyż z małżeństwa wynikają rozmaite prawa i obowiązki nie tylko dla osób, zawierających związek małżeński, ale i ich dzieci, i to stanowiło zawsze główny przedmiot troskliwej uwagi prawodawców.

Prawa dawnej Polski, w szczególności statut koronny Zygmunta I. z r. 1543 (Statut W. Ks. Litewskiego, rozdz. V) i konstytucja z 1768 r. i 1775 r. dowodzą, że małżeństwa były w Polsce religijne, że sprawy o nieważność małżeństwa i o rozwody należały do sądów duchownych i, że oprócz warunków religijnych przewidziane były warunki i skutki cywilne dla małżeństw. Starożytny ten przepis uległ różnym zmianom. Otóż kodeks Napoleona uważał małżeństwo za stosunek natury czysto cywilnej i do rozpoznania spraw, wynikających z małżeństwa, kompetentny był trybunał cywilny, a udział władzy duchownej w tych aktach nie był wymagany. Natomiast kodeks cywilny Królestwa Polskiego z r. 1825 łączy sporządzenie aktu stanu cywilnego z odpowiednim obrzędem religijnym (art. 143 i 246); wszelkie zaś sprawy z tego tytułu wynikłe, podlegały nadal rozpoznaniu jedynie przez sądy cywilne. Ten porządek rzeczy nie utrzymał się długo, gdyż już w r. 1836 zatwierdzone zostało przez Mikołaja I. nowe prawo o małżeństwie. Prawo to uchyliło wszystkie postanowienia, zawarte z cz. IV. ks. I Kod. Cyw. Królestwa Polskiego, za wyjątkiem postanowień o stosunkach majątkowych małżonków, a zarazem ustanowiło przepisy dla każdego wyznania oddzielnie. W myśl przepisów z r. 1836 (art. 179) „małżeństwa starozakonnych podlegają co do wszystkich szczegółów przepisom ich religii“. Rozwiązanie zaś małżeństw nie zostało powierzone duchownym żydowskiemu, lecz sądom państwowym (art. 189).

Oдноśnie spisania aktów ślubu obowiązuje w Urzędzie porządek następujący:

Przed udzieleniem ślubu religijnego zainteresowane osoby winny złożyć urzędnikowi stanu cywilnego świadectwa urodzenia, wzgl. akty znia (art. 53 Prawa o małż.) i zapowiedzi (rozporządzenie Komisji Rządowej

Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 29 grudnia 1825 r. № 20, 480), w poszczególnych wypadkach — akt zejścia pierwszego małżonka, jeżeli jeden z przyszłych małżonków wstępuje w powtórny związek, a rozwiedzeni — prawomocny wyrok sądowy, uznający poprzednie małżeństwo za rozwiązane. Jako dowód złożenia tych dokumentów pomienione osoby otrzymują od Urzędu zaświadczenie. Po dokonaniu obrzędu ślubu religijnego, nowożeńcy wraz ze świadkami i pomienionym zaświadczeniem (art. 58 i 187 Prawa o małż. z r. 1836), podpisanym przez rabiną, zgłosić się muszą do Urzędu dla spisania odnośnego aktu. Przeprowadzona w ten sposób akcja daje Urzędowi możność skontrolowania osób, zaniedbujących sporządzenia aktu ślubu. Osoby te zostają wzywane do Urzędu dla załatwienia formalności meldunkowych. Dzięki temu ilość sporządzonych aktów st. cyw. wrasta.

Gdy	w	r. 1916	było	510	aktów ślubu,
to	"	" 1917	"	568	" "
	"	" 1918	"	743	" "
	"	" 1919	"	1115	" "

z tych ostatn. 822 ślubów, zawartych w r. b., a resztę—zawartych przed 5, 10, 15, a nawet i 20 laty, obecnie zalegalizowano. Rejestr ślubów zostaje co tydzień przesyłany rabinowi do podpisania.

Nie od rzeczy będzie przytoczyć, w tym miejscu orzeczenie królewsko-polskiego sądu okręgowego w Warszawie, z r. 1917 w przedmiocie mocy ślubu religijnego żydowskiego dla uznania małżeństwa za zawarte. W podaniu powódka przytacza, że pomimo odbytego z nią ślubu podług przepisów religii żydowskiej i nie zważając na urodzenie się dziecka z ich pożycia, mąż odmawia udania się z rabinem i świadkami do urzędnika stanu cywilnego, celem spisania aktu małżeństwa w sposób, przez art. 58 Prawa o małż. wskazany. Na stwierdzenie został załączony wypis z księgi zaślubionych, prowadzonej przez rabinat. Sąd, uważając między innymi, że prawo, w interesie porządku publicznego, wymaga, aby po zawarciu aktu religijnego nastąpiło spisanie aktu małżeństwa, lecz nie leżało bynajmniej w zamiarach prawodawcy uważać ślub religijny za niebyły, pomimo faktycznego małżeństwa li tylko dlatego, że jedno z małżonków nie może lub nie chce stawić się przed urzędnikiem stanu cywilnego; że pozwany wzbrania się spełnienia ciężącego na nim obowiązku, a polegającego na zeznaniu wraz z rabinem i świadkami aktu małżeństwa przed urzędnikiem stanu cywilnego, narażając tę, którą poślubił, na skutki konkubinatu, — orzekł, że ślub jest prawnie ważny i na tej zasadzie można zmusić męża do zarejestrowania ślubu w księgach stanu cywilnego, oraz, że wyrok Sądu według obowiązujących przepisów na żądanie osób zainteresowanych, do właściwych ksiąg stanu cywilnego wciągnięty być winien.

W ostatnich czasach zgłaszają się do Urzędu dość licznie tutejsi obywatele z podaniem o zalegalizowanie ślubów, zawartych w Rosji sowieckiej i b. zaborze austriackim przed władzą polityczną, a nie duchowną, jak również o wniesienie dzieci, urodzonych z tych małżeństw, do rejestru bezwyznaniowców. Urząd Stanu Cywilnego, wychodząc z założeń prawnych nie mógł zadość uczynić tym żądaniom, gdyż w Kongresówce pojęcie „bezwyznaniowy“ i śluby cywilne nie są znane. Urząd z polecenia prezydenta Rzewskiego wystosował memorjał do Ministerstwa Wyznań Relig. i Oświec. Publ. z prośbą o wyjaśnienie, czy nie byłoby celowym zaprowadzenie rejestru prowizorycznego dla tej kategorii osób do czasu rozstrzygnięcia tej

sprawy w drodze ustawodawczej. W memorjale tym Urząd wskazuje również na to, że kodeks Napoleona z r. 1808 uznawał śluby cywilne, które zostały zniesione przez prawo mikołajewskie z r. 1836, że odmowa wniesienia do ksiąg tych zmian, zachodzących w stanie cywilnym rodziny, przyczynia się do prowadzenia niezgodnych z rzeczywistością rejestrów, oraz, że sprawa komplikuje się wskutek niemeldowania tych zmian, co pociąga za sobą karę, przewidzianą w art. 424 kodeksu karnego.

Ze względu na to, że ze śmiercią człowieka obowiązki i prawa jego przechodzą na pozostałych przy życiu krewnych, akt zejścia, jako źródło praw i obowiązków dla żyjących, prawodawca umieścił między aktami stanu cywilnego.

Akty zejścia sporządzane zostają zgodnie z art. 131—139 Kod. Cyw. Wobec tego, że zgon osoby może podlegać powątpiewaniu, art. 131 nakazuje, aby utrzymujący księgi aktów stanu cywilnego, przed spisaniem aktu zejścia, naocznie przekonał się o zaszłej śmierci, przyczym pochowanie zwłok zmarłego nastąpić może nie prędzej, jak po upływie 48 godzin od wypadku śmierci. Przepis ten, wyjęty z praw angielskich, które nie pozwalają pochować człowieka, póki t. zw. przysięgli nie przekonałi się o jego śmierci, jako przestarzały, nie może mieć zastosowania praktycznego szczególnie w tak wielkim skupieniu ludzkim, jak w Łodzi. Urząd stanu cywilnego, chcąc niejako praktykę uzgodnić z literą prawa, ustanowił następujący porządek rzeczy: przedewszystkiem lekarz stwierdza na odpowiednim schemacie oględziny włók i wypisuje przyczynę śmierci (chorobę główną), przyczym połowa tego schematu zostaje odesłana do miejskiego Wydziału zdrowotności publicznej, a z drugą osoba zainteresowana udaje się do rabina, który, po zapisaniu danego faktu do księgi zmarłych, wydaje zgłoszenie śmierci. Z tymi dokumentami zgłosić się należy do zarządu gminy starozakonnych, który wydaje pozwolenie na pochowanie zwłok i następnie przesyła wspomniane dowody do Urzędu stanu cywilnego, gdzie spisany zostaje akt zejścia. W ten sposób zapobiega się różnym nadużyciom; oprócz tego Urząd ma możność przeprowadzenia racjonalnej statystyki śmiertelności.

Wszystkie te zarządzenia, jak również i sposób użycia do spisywania aktów gotowych drukowanych formularzy (jak to ma miejsce we wszystkich krajach zachodniej Europy) zaoszczędzają wiele czasu i umożliwiają szybsze załatwianie interesantów. Na zasadzie posiadanych materiałów skonstatowano, że ludność żydowska przyzwyczaja się do przestrzegania przepisów władz o meldowaniu natychmiast po fakcie zmian w stanie cywilnym rodziny.

Urząd stanu cywilnego uczynił dużo wysiłków w celu zupełnego usunięcia zawodowych pośredników, którymi strony posługiwały się przy sporządzaniu aktów. Akcja ta okazała się celową, gdyż przy użyciu pośredników zdarzały się częstokroć błędy i pomyłki co do daty, imion i nazwisk i t. p.

W zastosowaniu się do dekretu ks. namiestnika z dn. 18 stycznia 1810 r. i instrukcji b. Rady Administracyjnej Król. Polskiego z dn. 23. 11. 1861 r., Urząd przesyła co miesiąc Magistratom, wzgl. zarządom gmin miejskich b. Królestwa Kongresowego wszelkie wyciągi z zarejestrowanych aktów urodzeń, zgonów i ślubów, dla uczynienia odpowiedniej wzmianki w księgach stałej ludności,

Za rejestrowanie oraz sporządzanie wyciągów z ksiąg pobierane są opłaty zgodnie z ogłoszoną w dekreście króla saskiego, księcia namiestni-

ka z dn. 23. 2. 1809 taryfą, zmienioną przez uchwały Rady Miejskiej z dnia 27. 11. 1918 r. i z dnia 30 czerwca 1919 r. Wobec tego, że w myśl pomienionego dekretu, opłaty te stanowią osobisty dochód burmistrza, który winien był z tych dochodów pokrywać wydatki na prowadzenie urzędu, co doprowadziło do zorganizowania całego systemu łapownictwa, Magistrat, wskutek zrzeczenia się tych dochodów przez burmistrza, postanowił przełać te dochody na rzecz kasy miejskiej. Natomiast kasa miejska winna z funduszków swych pokrywać wydatki, związane z utrzymaniem Urzędu, jak: pensje urzędników, komorne, koszty kancelaryjne i t. d.

Z uwagi jednak na to, że wydatki przewyższają dochody, i kasa miejska musiałaby stale pokrywać deficyt Urzędu, wynoszący kilkadziesiąt tysięcy marek, Magistrat, kierując się brzmieniem § 12 dekretu głoszącego, że „osobom zamożniejszym wolno według swego uznania nagradzać urzędników za ich pracę, niezależnie od płacy, pobieranej z tytułu ich urzędu“, ustanowił dodatek do opłat, zatwierdzony przez Radę Miejską. Opłaty, obecnie pobierane, wynoszą:

za akt urodzenia	Mk. 3.—
„ „ zgonu	„ 3.—
„ „ ślubu	„ 7.—
„ „ znania	„ 7.—
„ pełny wyciąg	„ 7.—
„ skrót	„ 3.—
„ „ do celów szkolnych . .	„ 1.—

przyczym osoby, legitymujące się z pobierania zapomóg, zostają zupełnie zwolnione z wszelkich opłat (§ 12 dekretu brzmi: „Urzędnik obowiązany jest sporządzić akt, nie żądając za to wynagrodzenia, jeśli tylko mu jest wiadomem, lub jeśli będzie dowiedzione świadectwem, że osoba, mająca płacić, nie posiada środków ku temu“).

Reasumując powyżej powiedziane, zaznaczyć należy, że względem aktów stanu cywilnego nasz kodeks cywilny zawiera wiele przepisów przestarzałych, będących jeno fikcją, nie mających żadnej realnej podstawy. Jedynym skutecznym środkiem byłoby utworzenie ogólnego Urzędu do spraw stanu cywilnego z pominięciem wszelkich różnic i instancji wyznaniowych, który prowadziłby kontrolę ruchu ludności ściśle i bezpośrednio i stałby w wolnej niepodległej Polsce na wysokości zadań zachodnio-europejskich. Urząd stanu cywilnego winien być upaństwowiony i wolny od jakichkolwiek utrudnień dla najszerzych mas ludności.

Do czasu ustawodawczego rozstrzygnięcia tej sprawy, należałoby, jako środki tymczasowe wprowadzić następujące reformy:

1) przedłużenie terminu sporządzenia aktu urodzenia ew. zapisanie dzieci nowonarodzonych do księgi urodzeń najpóźniej na 3 dni przed wykonaniem obrzędu religijnego;

2) zobowiązanie właścicieli wzgl. rządców domów, aby dokonywali zapisów nowonarodzonych dzieci w księgach domowych wyłącznie na zaświadczenia, wydanego przez Urząd stanu cywilnego, a nie rabi-
na lub innych dowodów, jak dotąd się praktykuje;

3) wymierzanie kar na wszystkie osoby, które, będąc obowiązane do sporządzenia aktów stanu cywilnego lub do zameldowania o potrzebie ich sporządzenia, wykonania tego obowiązku zaniedbali;

4) zwolnienie ludności żydowskiej od obowiązków uiszczania podwójnych opłat za akty stanu cywilnego, t. j. w rabinacie i urzędzie, gdyż podobny stan rzeczy w dużej mierze przyczynia się również do zaniedbania przez uboższą ludność formalności cywilnych;

4) zwolnienie stron, za przykładem urzędów stanu cywilnego zachodniej Europy, od przybycia z 2 świadkami, wobec których powinien być spisany akt urodzenia i zejścia (§ § 104 i 133 Kod. Cyw.), gdyż długoletnia praktyka wykazała, że obecność 2 świadków jest tylko czczą formalnością, i polegającą na tem, że staje się źródłem dochodów dla osób, które przeważnie nie znają oznajmującego i tworzą z tego niejako swój zawód.

I. Szwarzman.

Kierownik Urzędu

Dział Sprawozdawczy.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Zaprowiantowania Miasta za kwartał II roku budżetowego 1919/1920.

Stan aprowizacyjny miasta w okresie sprawozdawczym kwartału II-go roku budżetowego 1919/20 nie uległ żadnej zmianie na lepsze.

Brak dostatecznej ilości mąki, roślin strączkowych, cukru, tłuszczu, mleka kondensowanego, nafty, a nawet ziemniaków dawał się dotkliwie we znaki ludności m. Łodzi.

Wydział Zaprowiantowania Miasta, jak wiadomo, w kierunku aprowidowania czynił wszelkie wysiłki wspólnie z przedstawicielami zrzeszeń spożywczych, by sytuację żywnościową poprawić, lecz starania te wydawały jeno rezultaty doraźne lub obliczone na krótki dystans czasu.

Cukru w m. wrześniu ludności nie wydano, również kasz za cały kwartał. Wydawnictwo tłuszczów przerwano w końcu sierpnia.

Oczywiście, że konsekwencje takiej gospodarki ponosił Wydział Zaprowiantowania Miasta, aczkolwiek bynajmniej nie obciąża to jego sumienia, jako organu rozdzielczego, który odpowiada tylko za równomierny i sprawny podział produktów.

Nie wdając się zupełnie w krytykę, pod którym adresem ludność głodna i zziębnięta winna kierować swe słuszne zarzuty, stwierdzamy tylko nagie fakty, niestety, wszystkim tak dobrze znane.

Zamiast zamówionych dla ludności i instytucyj 31.000 ton węgla, obliczonych dla wydania po 1 korcu miesięcznie na rodzinę, otrzymano zaledwie 9.842 tony, co pozwoliło z trudnością wydzielić po 1/2 korca miesięcznie.

Dostawy ziemniaków w okresie sprawozdawczym, jako przejściowym na ten artykuł, były nieznaczne. W roku bieżącym przyczyniły się do tego spóźnione urodzaje, przez co wczesne ziemniaki zamiast w drugiej połowie sierpnia, widzimy dopiero w drugiej połowie września.

Oprócz tego w lipcu musieliśmy zgodzić się na sprowadzanie wyłącznie starych ziemniaków z Poznańskiego. Wobec zapowiedzianego wolnego handlu na rok 1919/20, poczyniliśmy już w początkach września poważne zamówienia w Poznańskiem na ziemniaki jesienne, uprzedzając w tym Warszawę; akcją naszą sparaliżował jednak Państwowy Urząd Ziemniaczany, uzyskawszy dla siebie przywilej podstawiania wagonów. Podjęte z naszej strony wspólnie z Warszawą starania poprawiły sytuację i miastom zostało przyznane prawo podstawiania wagonów

narówni z Państwowym Urzędem Ziemniaczanym. Widoki na dalszą kampanję ziemniaczaną, wobec wolnego handlu, dającego szerokie pole paskarzom i spekulantom, stawiają miasto w trudnym położeniu, jednak pracę naszą kontynuować musimy, mając ciągle na widoku dobro szerokich warstw ludu pracującego.

W okresie sprawozdawczym Delegacja Wydziału odbyła 10 posiedzeń.

Papierów wchodzących i wychodzących było 3883.

Magistrat m. Łodzi

Wydział Zaprowiantowania Miasta.

(—) Wajs.

Kierownik Biura

(—) Lauterbach.

Sprawozdanie z działalności Urzędu Stanu Cyw. za miesiąc grudnia 1919 r.

Zarejestrowano:	zgonów	urodzeń	ślubów
Gm. adwentystów	—	—	—
„ baptyistów	1	4	—
„ chrześcijan-dysydent.	1	—	—
„ żydowska	232	445	131
	(w tym 75 do 1 roku)	(w tym 43 do 8 dni)	

Pozatem poświadczono 165 świadectw o zapowiedziach ślubnych. Sporządzono 89 aktów znania (w myśl art. 54 Ustawy o związkach małż.) Przyjęto 1324 zamówienia na sporządzenie wyciągów z archiwum Urzędu.

Zgodnie z instrukcją byłej Rady Administracyjnej 1861 r., przesłano do różnych miejskich i wiejskich gmin politycznych wyciąg zarejestrowanych aktów, celem poczynienia odpowiednich wzmianek w księgach stałej ludności.

Kasa w miesiącu sprawozdawczym wykazuje wpływu Mk. 7577,45, przy czem po wylegitymowaniu się z pobierania zapomóg z miejskich instytu-

cji filantropijnych, zwolniono z opłaty 151 osobę.

Niezależnie od tego przesłano do Miejskiego Urzędu Statystycznego tygodniowe wykazy, ilustrujące dokładnie rejestrację aktów stanu cywilnego, Wypełniono mnóstwo kwestionariuszy sądowych, oraz załatwiono obszerną korespondencję w sprawach rejestracji z gminami politycznymi. —

Przewodniczący Wydziału:

Prezydent (—) **A. Rzewski.**

Kierownik Urzędu:

(—) **I. Szwarzman.**

Sprawozdanie Łódzkiego Komitetu Rozdziału Chleba i Mąki za m. wrzesień, październik i listopad 1919 r.

1. Komitet otrzymał z polecenia Państwowego Urzędu Zbożowego:

	Ogółem	w listop.	w październ.	w wrześn.
	kg.	kg.	kg.	kg.
a) mąki żytniej	2320920 ¹ / ₂	726085	894750	700087 ¹ / ₂
b) mąki pyłkowej amerykańskiej	375000	30000	210000	165000
c) mąki pszennej	30000	30000	640495	1060490
d) żyta	2143552	442547	48946	38430
e) pszenicy	157356	49980		

2. W okresie sprawozdawczym wydano 6 wydawnictw kart żywnościowych.

Z powodu niedostatecznej jednak dostawy mąki względnie zboża przez P. U. Z. i wynikłej z tego tytułu zaległości, przewyższającej ostatecznie zapotrzebowanie całego okresu, Komitet zmuszony był wydane już karty okresu 114-go w całości unieważnić, w wykonaniu zaś zamiaru wydawania od dnia 1 grudnia r. b. kart miesięcznych, przedłożyć ważność kart okresu 115-go do dnia 29 listopada r. b., uprawniając posiadaczy kart tych do odbioru ilości artykułów kontyngensowych w odpowiednio (o 50^{0/0}) podwyższonej ilości.

Jedna karta żywnościowa uprawniała zatem do nabycia w okresie:

110-tym: 5 f. pieczywa, 3/4 f. mąki żytn., 1/2 f. ryżu, 3/4 f. cukru złotego, 1/2 f. fasoli, 1 funta soli i jednego śledzia,

111-tym: 5 f. pieczywa i 3/4 funta mąki żytniej,

112-tym: 6 f. pieczywa, 2 f. mąki pytłowej amerykań., 1/4 f. soli białej i 1/4 f. soli ciemnej,

113-ym: 6 funt pieczywa, 2 f. mąki żytniej, 1/2 f. cukru i 1 f. soli,

114-ym: (okres został unieważniony),

115-ym: 9 f. pieczywa, 2 1/2 f. mąki żytniej, 1/2 f. mąki pszennej, 45 łut. cukru, 1/2 f. soli i 10 pudełek zapalek.

3. W 30-tu sklepach detalicznej sprzedaży chleba sprzedano:

a) pieczywa żytniego

Miesiąc	tł	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrzesień	1714660 1/2	—	50	857330	50
Październ.	1468465	—	50	734232	50
Listopad	1022568	—	50	511300	34
"	748971 1/4	—	55	41003	73
Ogółem	4280090 3/4			2143867	07

b) pieczywa pszenego

Miesiąc	tł	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrzesień	14 1/2	—	85	12	35
Październ.	12 "	—	85	10	70
Listopad	12 "	—	85	10	70
Ogółem	39 1/2			33	75

a w 15-tu sklepach sprzedaży mąki i cukru

a) mąki żytniej krajowej

Miesiąc	tł	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrześ.	279811	—	50	139906	10
Paźdz.	61705 1/2	—	50	30853	13
Listop.	264341	—	50	132171	00
Ogółem	605858	—	50	302930	23

b) mąki żytniej amerykańskiej

Miesiąc	tł	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrześ.					
Paźdz.	323155 1/4	—	85	274682	18
Listop.	48641	—	85	41345	65
Ogółem	371797 1/2		85	316027	83

c) mąki pszennej krajowej

Miesiąc	tł	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrzesień					
Październik					
Listopad.	24626 1/2	—	85	20932	56
Ogółem	24626 1/2		85	20932	56

d) mąki pszennej amerykańskiej

Miesiąc	tł	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrześ.	4875 ³ / ₄	—	85	3719	52
Paźdz.	1220 ³ / ₄	—	85	1037	66
Listop.	1785 ³ / ₄	—	85	1517	89
Ogółem	7382 ¹ / ₄			6275	07

e) cukru miątkiego białego

Miesiąc	tł	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrześ.	3226	2	18	7033	10
Paźdz.					
Listop.					
Ogółem	3226			7033	10

f) cukru miątkiego żółtego

Miesiąc	tł	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrześ.	54761 ¹ / ₂	2	05	112261	21
Paźdz.	81286	2	05	166534	11
Listop.	4245 ¹ / ₂	2	05	8703	91
Ogółem	140243			287499	23

g) mleka zgęszczonego

Miesiąc	Puszek	po cen.		RAZEM	
		Mk.	fen.	Mk.	f.
Wrześ.	1557	2	75	4281	75
Paźdz.	108	2	75	297	00
Listop.	33	2	75	90	75
Ogółem	1696			4669	50

h) papierosów.

Miesiąc	Sztuk	po cen.		RAZEM	
		M.	fen.	Mk.	f.
Wrześ.					
Paźdz.	14350	—	46	6693	00
Listop.	28410	—	46	13068	60
Ogółem	42960			19761	60

Czynnych dla Komitetu było piekarń 14 w miesiącu wrześniu, w październiku i listopadzie natomiast tylko po 12.

Sprawozdanie Wydz. Statystycznego za II-gi kwartał 1919/20 r. budżet. (miesiące: lipiec, sierpień i wrzesień).

Wydział Statystyczny w okresie sprawozdawczym:

1. Przystąpiwszy w myśl № 8 uchwały Magistratu z dn. 16/VII 1919 r., do prac, mających na celu nagromadzenie odpowiedniego materiału do obszernego „Informatora m. Łodzi na r. 1920“, opracował i rozesłał w ilości 1000 egzemplarzy odpowiednie listy — kwestjonariusze do instytucji państwowych, komunalnych, społecznych i prywatnych. (Odpowiedzi napływać zaczęły 1/X 1919 r.)

2. Wydawał drukiem (z tekstem polskim i francuskim) miesięczne sprawozdania statystyczne w ilości 160 egz., rozsyłając je swoim korespondentom. Biuletyny tygodniowe przepisywane były w Wydziale na maszynie.

3. Nawiązał stosunki wymienne z Wydz. Statystycznymi Wilna, Warszawy i Lublina (dotąd miasta te sprawozdań swych Wydz. Stat. w Łodzi nie nadsyłały).

4. Wprowadził pewne poprawki i uzupełnienia do sprawozdań miesięcznych.

5. Zbierał w drodze korespondencji potrzebny do ciągłości prac swych materiał informacyjno-statystyczny.

6. Udzielał informacji Ministerstwu przesyłając sporządzane przez się w miarę posiadania materiałów — wszelkie wyciągi i tablice statystyczne.

Delegacja Wydziału w okresie tym odbyła jedno posiedzenie (22/VII 1919 r.). Czynności kierownika biura — sprawował zastępczo p. Michalczewski.

Komitet Zagonków.

Po wybuchu wojny, gdy wielkie rzesze robotników pozostały bez pracy i środków egzystencji, ówczesny zarząd miasta — Komitet Obywatelski wchodząc w krytyczne położenie tychże, utworzył przy Delegacji Niesienia Pomocy Biednym (obecnie Magistrat — Wydział Dobroczynności Publicznej) — Komitet Zagonków, oddając pod zarząd tegoż — ziemie po wyрубie lasów miejskich, a także wszystkie place miejskie, aby w ten sposób, przyjsić z pomocą biednym i dać możność robotnikowi zaopatrzenia się w niezbędne artykuły jak to: kartofle, kapustę i t. p. Nie mogąc zaspokoić zapotrzebowań ziemi, zwrócono się do posiadaczy placów z apelem wydzierżawienia swych placów dla biednej ludności pod zagonki, wzamian za co Magistrat zwalniał ich od płacenia podatku gruntowego.

Ziemie rozdaje się działkami po 30 prętów kw. na gruntach podmiejskich i 10-20 prętów kw. na placach miejskich i prywatnych, położonych w mieście, licząc dzierżawę: pierwsze po 2 fen., drugie po 4 fen. za 1 pręt kwadratowy. Prócz tego Magistrat swoim kosztem utrzymuje dozorców do pilnowania zagonków, aby uchronić od szkód, rozdaje działkowiczom rozsądę kapusty, kartofli i t. p. i opłatę pobiera jesienią, przy-

czem, uwzględniając zupełny nieurodzaj lub wyjątkową biedę, zwalnia takich od zapłaty.

Tabela wykazuje frekwencje Komitetu w ciągu 5 lat.

Rok	Ilość dzierżawców.	Ilość zagonków,	Prześczeń.		Budżet.
			Mórg.	prętów.	
1915	5110	5512	479	—	19,327,78 Rb.
1916	5800	7261	627	—	37,921,37 Mk.
1917	5100	5477	473	—	91,682,16 „
1918	4275	4601	443	200	65,000.— „
1919	3666	4123	351	84	32,000.— „

i na rok 1920 przewiduje się około 3800 dzierżawców ziemi, 320 mórg; budżet zatwierdzono Mk. 26.000.— Stopniowe ograniczenie dzierżawców tłomaczy się tym, że Wydział Planacji Miejskich na swoje potrzeby zabiera co rok niektóre place, przez co zmniejsza się przestrzeń ornej ziemi, a tym samym trzeba obniżyć liczbę dzierżawców.

Sprawozdanie Działu Oczyszczania Miasta (Wydz. Zdrow. Pub.) za czas od I. X. do I. I. 1920.

Zajęcia bieżące polegały na:
1) kontroli ulic i placów miejskich, czy są one należycie oczyszczane w myśl umowy, zawartej przez Magistrat m. Łodzi z Giełdą Pracy; Giełda Pracy swe obowiązki spełniała niesumiennie, co wykazują ciągłe monity ze strony Działu Oczyszczania Miasta VIIa:

2) kontroli wywózki odchodów i śmieci z gmachów miejskich lub też zajętych przez instytucje miejskie oraz z tych gmachów, które miasto utrzymuje w porządku na rachunek zaliczek Państwa Polskiego;

3) wykonaniu jednorazowych dorwyczych poleceń wywózki odcho-

dów, na zlecenie innych Wydziałów Magistratu, jak:

a) ze szpitala wojskowego zapasowego przy ul. Sienkiewicza 44, zlecenie Wydziału Gospodarczego.

b) ze składów miejskich przy ul. Św. Jerzego № 8, zlecenie Wydziału Zaprowiantowania Miasta,

c) ze szkół miejskich przy ul. Nawrot 12, zlecenie Wydziału Szkolnictwa:

4) skontrolowaniu stanu sanitarnego 150 nieruchomości, właścicielom których nakazano poczynić odpowiednie porządki, przyczem zamknięto z powodu nienależytego stanu 3 studnie; skontrolowaniu 60 dołów biologicznych, przyczem spisano 48 protokołów karnych;

5) skasowaniu wywózki odchodów i śmieci ze szpitali wojsk polskich przy ul. Pańskiej 113 i z gmachu więzienia przy ul. Długiej № 13.

Zawarto nowe umowy: na wywózkę odchodów z plantacji miejskich z p. G. Ruszeckim, wobec zrzeczenia się spełniania tej wywózki przez M. Niteckiego; na wywózkę odchodów z gmachu szkół miejskich z p. H. Goldberg (Nawrot 12 szkoły miejskie);

na wywózkę śmieci z gmachów miejskich i zajętych przez instytucje miejskie na zasadzie ogłoszonego współzawodnictwa. Uwzględniając najniższe podanie, przekazano tę czynności nadal p. Pohłowi do dnia I/IV 1920 roku.

Podwyższone opłaty za wywózkę odchodów z gmachu szkół miejskich przy ul. Długiej 29 p. I. Bermanowi, wobec zwiększenia się ilości instytucji miejskich w tymże gmachu za oczyszczenie ulic i placów miejskich Gieldzie Pracy z mk. 90,000.— na mk. 97,800.— z warunkiem sumienniejszego spełnienia tych obowiązków (Tyt. I, poz. 6). Podwyższono Tyt. I, (pensje urzędników) mk. 20,550.— do mk. 24,517 f. 50 na zasadzie uchwały Magistra-

tu, dotyczącej 13-tej pensji i dodatków drożyznianych.

Załatwiono 251 № № korespondencji.

Wypłacono następujące sumy według tytułu i pozycji:

Wyszczególnienie wydatków—Tytuł I.

Rodzaj pozycji	od 1. 4. do 1. 10. 1919.	od 1. 10. 1919. do 1. 1. 1920.	od 1. 4. 19. do 1. 1. 20.	Budżet
1. Pensje urzędników	10655.—	7395.—	18050.—	24517.50
2. Materiały piśmieni.	16858.70	6253.55	25112.05	500.—
3. Wyw. nieczyst. z gmach. wojskow.	24520.28	17158.04	41678.32	30000.—
4. Wywózka nieczyst. z gmach. miejsk.	45000.—	25620.—	70620.—	51000.—
5. Uzupeln. inwentarza	624.20	—	624.20	400.—
6. Uprząż, ulic i plac. miejskich	—	—	—	97800.—
7. Nieprzewidziane	—	—	—	5850.—
R a z e m	97638.18	56426.39	154064.57	208067.50

Sprawozdanie kwartalne z działalności Komisji Targowiskowej za czas od 1. 7 do 30. 9. 19.

Zainkasowano i wniesiono do Kasy Głównej:

Opłat targowiskowych	mk. 34075.75
„ koncesyjnych	„ 1400.00
„ za dzierżawę placów przy sklepach na Placu Wojskości	„ 435.00
Czynsz dzierżawny z hali przy ul. Zgierskiej № 6	„ 13875.00
„ dzierżawny z hali targowej przy ul. Kościelnej № 6	„ 28179.00
Za zwrot części kosztów kancelaryjnych przy zawarciu kontraktów na dzierżawę budek w halach targowych	„ <u>162.00</u>

Razem zainkasowano i wniesiono do Głównej Kasy **mk. 73125.75**

Sporządzono 108 kontraktów na dzierżawę budek w halach targowych przy ul. Zgierskiej № 6.

Kronika Miejska.

— **Ze Zjazdu Związku Miast w Warszawie.** Podczas Zjazdu Zw. Miast w Warszawie przedstawiciele municipalności łódzkiej brali czynny udział w pracach komisji i plenum. W Komisji Oświatowej przeszły wnioski dr. Kopcińskiego, Komisji Ubezpieczeń wnioski p. Wajsa. Na 20 członków zarządu wybrano dwóch łodzian: prezydenta Rzewskiego i radnego Kerna.

* * *

Delegacja Zjazdu Związku Miast w Warszawie udała się do ministra aprowizacji, p. Śliwińskiego, celem omówienia sprawy aprowizacji większych ośrodków ludności. W skład delegacji wchodził p.p., Drzewiecki i Śliwiński (Warszawa), Federowicz (Kraków), Rzewski (Łódź), Chlamtacz (Lwów), Michalski (Kalisz). Podczas konferencji prezydent Rzewski zwrócił baczną uwagę zebranych na katastrofalny wprost stan aprowizacji w miastach. Bez przesady są one literalnie wygładzane, co powo-

duje wrzenie wśród ludności, i stawa Magistraty w bardzo trudne położenie. Pan prez. Rzewski ilustrował swe przemówienie przykładami stosunków łódzkich i oświadczył, iż nie solidaryzuje się ze stanowiskiem Sejmu, domagając się natychmiastowego, choć spóźnionego, sekwestru.

Wśród ożywionej dyskusji pan minister Śliwiński zaznaczył, iż jest tylko wykonawcą uchwał Sejmu, wobec czego nie spada nań odpowiedzialność za całą politykę aprowizacyjną. Chce on być w stałym kontakcie ze Związkiem Miast. i prosi o zakomunikowanie mu dokładnych norm spożycia ludności różnych miast.

Pan śliwiński zaznaczył jeszcze, iż pierwszą jego troską jest dostateczne zaprowiantowanie Warszawy, Łodzi i Zagłębia. Pierwszą rzeczą jest utworzenie rezerw w tych miastach. Najbliższy transport mąki amerykańskiej skierowany zostanie do Łodzi, jako rezerwa, z której wolno będzie korzystać jedynie za specjalnym zezwoleniem ministerstwa, Wydano dyspozycje skierowania do Łodzi ze Skalmierzyc stacjonujących tam 50 wagonów zboża.

— **Pomiary z aeroplanu.** Magistrat zwrócił się do stacji lotniczej w Ławicy pod Poznaniem z prośbą o pomoc w sprawie dokonania pomiarów planów ziemnych, które muszą być uskutecznione drogą fotografii nadpowietrznej. Byłby to pierwszy wypadek w naszym kraju zastosowania lotnictwa do celów nie wojskowych, lecz gospodarki municipalnej.

— **Pożyczki dla robotników.** D. 9 b. m. odbyła się w Magistracie narada z przedstawicielami robotników miejskich robót publicznych. Z powodu zupełnego wyczerpania się funduszy na prowadzenie robót tych, zostaną one obecnie przerwane na miesiąc. Magistrat postanowił wypłacać zwolnionym obecnie robotnikom zapomogę, która tytułem zaliczki odtrącona będzie po wznowieniu prac w ratach miesięcznych.

— **Godziny biurowe w Magistracie.** W d. 9 stycznia odbyła się w Magistracie narada z przedstawicielami Związku Zawodowego Urzędników Miejskich. Ze strony Magistratu udział brali pp. prezydent Rzewski, wiceprezydent Wojewódzki. Urzędnicy domagali się aby od pierwszego lutego godziny biurowe obowiązywały znów jak dawniej od 8 do 3. Wobec chronicznie powtarzających się spóźnień, Związek stoi w stanowisku, iż Magistrat winien podjąć jak najenergiczniejsze kroki, celem zwalczania złego.

— **Brak mąki.** Magistrat wysłał następującą depezę do ministra aprowizacji Śliwińskiego: Realizowanie kart żywnościowych wstrzymane z powodu braku mąki. Państwowy urząd zbożowy do dnia dzisiejszego zalega w dostawie 350 wagonów mąki. Dla usunięcia nadmiernych kosztów, spowodowanych nieczynnością piekarń i dezorganizacji instytucji rozdzielczych prosimy o interwencję.

— **Zapotrzebowanie mąki w Łodzi.** Magistrat wysłał następującą depezę do p. Ministra Aprowizacji w Warszawie:

Stosownie do życzenia Pana Ministra komunikuje, że miasto Łódź dla zaspokojenia potrzeb ludności szpitali oraz tanich kuchni potrzebuje dziennie około 928 centnarów metrycznych mąki, co odpowiada dziewięciu i pół wagonom; otrzymuje zaś przeciętnie po 250 centnarów metrycznych dziennie. By zrealizować wydane ludności kartki chlebowe za listopad, grudzień i styczeń Łódź winna otrzymać oprócz dostarczonych do dnia dzisiejszego, jeszcze 634 wagony mąki

Magistrat
Rzewski!

Łódź, dn. 8 stycznia 1920.

— **Otwieranie piekarń.** Zgodnie z opinią przewodniczącego oddziału podatkowego, Magistrat zdecydował nie hamować wydawania pozwoleń

na otwieranie nowych piekarń w mieście, jeżeli tylko niema w tym względzie przeszkód ze strony Wydziału budownictwa.

Rejestracja bezwyznaniowców

Z polecenia przewodniczącego wydziału dla spraw stanu cywilnego prezydenta Rzewskiego, urząd wystosował pismo do ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego w sprawie wciągnięcia dzieci do rejestru bezwyznaniowców i legalizacji ślubów, zawartych w b. zaborze austriackim przed władzą polityczną, a nie duchowną, z prośbą o wyjaśnienie czy nie byłoby wskazaniem, do czasu ujednostajnienia prawodawstwa we wszystkich trzech dzielnicach, prowadzenie prowizorycznego rejestru ślubów, urodzeń i zgonów dla tej kategorii osób. W memorjale Urząd wskazuje między innymi, że kodeks cywilny Napoleona, zaprowadzony u nas w roku 1808, uznawał śluby cywilne, co przez prawo mikołajewskie z roku 1836, zostało zniesione; zresztą odmowa zapisania zmian do księgi stanu cywilnego [przyczynia się do prowadzenia niezgodnych z rzeczywistością o ruchu naturalnym ludności wykazów Urzędu.

— **Biuro adresowe.** Po skasowaniu otworzonego za okupacji niemieckiej biura adresowego (dawniej Olgińska № 3), Magistrat zreformował swój dawniejszy oddział adresowy na Miejskie Biuro Adresowe. Mieści się ono przy Placu Wolności (dawniej Nowy Rynek) № 1, pokój nr. 10. na I piętrze. Biuro jest otwarte dla publiczności od godz 8 1/2 rano do 3 1/2 pp., i wydaje adresy za opłatą 50 fen.

— **Szkolenie urzędników.** W sprawie wyjazdu pracowników Magistratu na 3 miesięczne kursy dla urzędników komunalnych przy Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie, uchwalono zatwierdzonym przez Magistrat kandydatom udzielić 3 miesięcz-

nego urlopu płatnego z zastrzeżeniem, że o ile po ukończeniu kursów pracownicy ci nie pozostaną roku w tejże instytucji zmuszeni będą zwrócić $\frac{2}{3}$ wypłaconych im podczas urlopu pensji.

— **Kasy chorych.** Zgodnie z wnioskiem wydziału budownictwa Magistrat z dnia 18 grudnia 1919 r. uchwalił do czasu zorganizowania ogólnej kasy chorych dla pracowników miejskich, ewentualnie państwowej kasy chorych, wpłacać 3 % od zarobków miejskich robotników przemysłu drzewnego do kasy chorych powstałej przy Związku Zawodowym Robotników Przemysłu Drzewnego Rzeczypospolitej Polskiej w Łodzi, lecz jednocześnie cofnąć udzielaną im dotychczas bezpłatną pomoc lekarską.

Z całej Polski.

Z Poznania.

Magistrat m. Poznania wydał zarządzenie, mające na celu powstrzymanie napływu osób obcych, któreby chciały osiąść w mieście na stałe. Osoby takie, o ile nie są powołane do sprawowania urzędu, muszą wprzód wnieść podanie do Magistratu z prośbą o pozwolenie na osiedlenie się w Poznaniu. Dłużej niż dwa tygodnie nie wolno nikomu z przejezdnych przebywać w mieście. Cały szereg innych ograniczeń ma na celu zaradzenie brakowi mieszkań, który jak wszędzie, tak i tam daje się dotkliwie we znaki.

Odbudowa Kalisza.

Jak wykazują cyfrowe dane odnośnie budujących się domów w Kaliszu, stan odbudowy w październiku r. b. przedstawiał się następująco: odbudowuje się ogółem 81 domów, koszt budowy których podług obliczenia z

kubatury wraz z przyznanym następnie dodatkiem drożyznianym obliczony został ogółem na sumę 27.294.687 mk. 06 fen.

Na poczet tych kosztów wybrano do powyżej podanego terminu: a) od okupantów 2.736.009 mk. 80 fen. b) od komisarza powiatu kaliskiego 765.147.65 mk. c) od magistratu m. Kalisza 2.985.883 mk., razem 5.487.040 mk. 45 fen. Dla wykończenia zatem owych 81 domów potrzeba jeszcze 20.807.646 mk. 61 f.

Suma ta będzie zapewne jeszcze większą, jeżeli się zważy, że ceny materiałów budowlanych w ostatnich czasach wzniosły się niepomierne.

Wadliwy system.

W Częstochowie zauważono, że odbiorcy prądu elektrycznego, płacący nie na podstawie licznika, lecz od ilości lampek, w olbrzymiej większości marnotrawią energję elektryczną, narażając elektrownię miejską na olbrzymie koszty. W bardzo wielu mieszkaniach lampki palą się często w ciągu całej nocy, nawet do godz. 9 rano.

W prasie zwrócono już uwagę, że cena prądu kalkulowałaby się w Częstochowie taniej, gdyby nie koszty, na jakie narażają elektrownię niesumienni abonenci.

O wykup elektrowni w Kaliszu.

W Radzie miejskiej kaliskiej omawiano ostatnio sprawę wykupu elektrowni, eksploatowanej dotąd w Kaliszu przez niemieckie T-wo Augsburgskie. Z relacji prezydenta Michalskiego i d-ra Koszutskiego wynika, że ta ważna instytucja znajduje się dotąd najzupełniej w „niewoli niemieckiej”. Udziałowcy miejscowi nie mają głosu, rządzi zaś przez swych przedstawicieli spółka augsburska, która od początku koncesji nałożyła bezprawnie, wbrew kontraktowi z r. 1902, 10 proc. z dochodu brutto, rzekomo za zrzeczenie się

monopolu oświetlenia, którego nie ma. Komisja oświetleniowa Rady miejskiej zgadza się na częściowe podniesienie opłaty zimną na lampki pojedyncze, z warunkiem jednakże, aby pobrany nieprawnie dochód 10 proc. został zwrócony i aby firmowi wspólnicy pp. Hilekes i Gruber ustą-

pili. Ponieważ w razie ich ustąpienia spółka zmuszoną by była się rozwiązać, komisja proponuje rozpoczęcie rokowania z elektrownią w sprawie przejęcia jej na własność miasta. Rada Miejska po dyskusji postanowiła upoważnić komisję i Magistrat do rozpoczęcia pertraktacji.

OGŁOSZENIE.

W sprawie podatku od psów.

Przystępując do sporządzenia rejestru podatku od psów za rok 1920, Magistrat m. Łodzi wzywa wszystkich posiadaczy psów, aby zgłosili psy swoje do podatku za rok 1920 w biurze Oddziału Podatkowego przy Placu Wolności № 2, (lewa oficyna, I piętro, pokój № 3,) w czasie do dnia 15 stycznia 1920 r.

Uchylający się od tego obowiązku pociągnięci będą do odpowiedzialności w drodze sądowej z art. 138 i 139 kod. karnego.

Jednocześnie Magistrat podaje do wiadomości, że do rejestru podatkowego za rok 1920, wpisani będą prócz nowych wszyscy dotychczasowi podatnicy, o ile do dnia 15 stycznia 1920 r. nie zawiadomią Oddziału Podatkowego o pozbyciu się psa. Jeżeli kto z pośród nich, nie posiadając już obecnie psa zażąda wykreślenia z rejestru dopiero po tym terminie, obowiązany będzie uiścić mk. 5, tytułem kosztów, spowodowanych opóźnieniem zawiadomienia.

O terminie uiszczenia podatku i wysokości kwoty podatkowej za rok 1920 płatnicy będą powiadomieni za pomocą publicznego ogłoszenia w gazetach.

Łódź, dnia 23 grudnia 1919 r.

MAGISTRAT m. Łodzi.

Ogłoszenie.

Niniejszym podaje się do wiadomości, że za okazaniem karty węglowej składy opałowe Wydziału Zaprowiantowania Miasta wydają na m. styczeń r. b. po 2 pudy drzewa twardego, w cenie mk. 5.— za pud.—

Magistrat.

Ogłoszenie.

Magistrat — Wydział Zaprowiantowania Miasta — niniejszym podaje do wiadomości, że wskutek podniesienia przez Państwowy Urząd Węglowy cen na węgiel z dniem 1. stycznia 1920 roku, ceny tegoż od dnia 10 stycznia r. b. są następujące:

- a) w sprzedaży wagonowej po Mk. 26.80 za korzec
- b) „ wozowej „ „ 28.— „ „
- c) „ detalicznej „ „ 30.— „ „

Cena węgla w sprzedaży detalicznej w kooperatywach wynosi Mk. 33.— za korzec.—

Uwaga. Za stare kwity nie zrealizowane w ciągu 3 dni musi być uskuteczniiona dopłata.—

MAGISTRAT.

Ogłoszenie.

Zwracamy uwagę, że w ostatnim czasie kooperatywy dostarczają nam odcinki cukrowe bez oznaczenia na odwrotnej stronie numerów legitymacji chlebowych, co ułatwia spekulantom uprawianie handlu kartkami fałszywymi.

Zaznaczamy, że w tym wypadku kooperatywy będą ponosiły odpowiedzialność, o ile z powodu nieprzestrzegania przepisów, przez nas wymaganych, nie otrzymają cukru dla ludności.

Magistrat.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W środę dn. 14 stycznia 1920, odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz. 9 — 4 przed poł.: przy ulicy Ciemna № 19, 21, ul. Zgierska № 12, 30, 44, 53, ul. Oficerska № 17, ul. Lutomiarska № 5, ul. Pieprzowa № 11, 11, ul. Sztarka № 3/5, ul. Wspólna № 17, ul. Nowaka № 18, ul. Brzezińska № 7, Doły Dolna Droga № 10, 12, ul. Roberta № 3, ul. Lutomiarska № 136, ul. Drewnowska № 35, ul. Plac Kościelny № 3, ul. Targowa № 9, 14, ul. Średnia № 91, ul. Wschodnia № 65, ul. Cegielniana № 43, Dzielna № 22, 22, 34, ul. Długa № 9, 31, ul. Pasaż Szulca № 9, ul. Wólczańska № 37, ul. Zielona № 23.

W czwartek dn. 15 stycznia 1920, odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz. 9 — 4 przed poł. przy ul. Lipowa № 12, ul. Aleja Kościuszki № 32, ul. Zielona № 8, ul. Piotrkowska № 109, ul. Nawrot № 34, ul. Emilji № 46, ul. Nowo-Zarzewska № 35, ul. Piotrkowska № 182, ul. Wólczańska № 177.

Miejski Urząd
Sekwestracyjny.

Łódź, dn. 10. I. 1920.